

funne fordres afgivet mod fuld Erstatning paa de Sorder, som vinde Beskyttelse ved Diget.

I Mangel af mindelig Overenskomst afgjør Landvæsenkommissionen, hvorvidt det nævnte Materiale skal afgives og i bekræftende Fald, hvor det maa tages, samt hvilken Erstatning der skal ydes.

vedtoges enstemmig med 45 Stemmer.

5) Endringsforslag af Udvalget under Nr. 2 til § 3:

I Slutningen af Paragrafen tilføies:

„Overensstemmende med Forfkrifterne i den nævnte Forordning bliver det derhos at afgjøre, hvilken Del af Erstatningen der, hvis Jorden bruges af en Anden end Cieren, skal tillægges Brugerens“.

vedtoges enstemmig med 45 Stemmer.

6) § 3 med den vedtagne Endring saalydende:

„Erstatningen i Henhold til de foregaaende Paragrafer kan fastsættes enten til en Sum een Gang for alle eller til en aarlig Godtgjørelse. I sidste Fald bliver der paa Forlangende at stille Sikkerhed for Godtgjørelsens Erlægelse. Ved Erstatningens Beregning har Landvæsenkommissionen saavidt muligt at følge de for Afstaaelse af Jord m. v. til Sernbaner ved Forordningen af 5te Marts 1845 foreskrevne Regler; dog at der stedse bliver at yde fuldstændig Erstatning for det afgivne Materiale. Overensstemmende med Forfkrifterne i den nævnte Forordning bliver det derhos at afgjøre, hvilken Del af Erstatningen der, hvis Jorden bruges af en Anden end Cieren, skal tillægges Brugerens“.

vedtoges enstemmig med 46 Stemmer.

Lovforslagets § 4 (se Tillæg A. Sp. 1247—48), hvortil intet Endringsforslag var stillet, ansaas vedtaget uden Afstemning.

Endringsforslag under Nr. 4 af Estrup ansaas vedtaget uden Afstemning som Følge af Afstemningen under Nr. 1.

7) Lovforslagets § 5 i den Skikkelse, den som Følge af Afstemningen under Nr. 1 havde faaet, saalydende:

„Dpgives eller forlægges et Dige, kan Grundens Cier ikke fordre samme Skøfet eller borttaget, men han er berettiget til at fordre en Erstatning een Gang for alle for Grundens forringede Værdi, for saa vidt en saadan ikke allerede efter § 3 er givet ved Digets Anlæg. Erstatningen fastsættes ved af Retten udmeldte villige Mænd. Den aarlige Godtgjørelse, som maatte

være fastsat efter § 3, bortfalder, naar Diget opgives.“

vedtoges enstemmig med 46 Stemmer.

Som det næste Affnit fattes under Forhandlovforslagets §§ 6—9 samt § 17 tilligemed de dertil hørende Endringsforslag.

Ordføreren: Til det Affnit, der nu er sat under Forhandling, har Udvalget stillet et Forslag, hvilket det betragter som et af sine Hovedforslag, og som jeg skal tillade mig at motivere. Jeg har allerede tidligere berørt, at Indledningen i Lovudkastets § 6, hvor det hedder: „Saafremt Nogen maatte formene, at et Dige, som han agter at opføre til Beskyttelse for sin Eiendom mod Oversvømmelser fra Havet eller Fjordene, ogsaa vil komme andre Eiendomme til Gode, og at disses Ciere derfor bør deltage i de med Digets Opførelse og Vedligeholdelse m. v. forbundne Udgifter“, ikke peger hen paa det almindeligere Tilfælde, at Nogen vil sætte et fælleds Digeanlæg, som strækker sig over en Række i Forstjelliges Ciere værende Lodder, i Værk, men derimod paa det mindre almindelige Tilfælde, at Nogen vil opføre et Dige paa sin Eiendom, og da det formenes at vilde være til Nytte for andre, navnlig bagved liggende Eiendomme, vil have disses til at bidrage dertil. Denne Indvending mod Indledelsen af § 6 kunde dog ikke i og for sig motivere Endringsforslaget. Af nogen større Vægt er vor Indvending mod Udtryksmaaden i det Følgende af Paragrafen, Det vil erindres, at i denne Paragraf findes det attraaede Tillæg til den gjældende Digelovgivning, den vigtige Bestemmelse, som vi skulle have ind i den, at, naar Nogen kan paavise, at et Dige foretagende, han vil sætte i Gang, er til Gavn for Andre end dem, der frivillig ville deltage deri, kan han faae Lovens Hjælp til gennem en Landvæsenkommissionens Kjendelse at faae de Uvillige tvungne til at bidrage dertil. Det er ogsaa blevet Hovedbestemmelsen i Loven, og den gives nu i Lovudkastet paa den Maade, som ærede Medlemmer ville have set, nemlig saaledes: „at saafremt Nogen maatte formene, at . . . . . , og, at disses Ciere **derfor bør** deltage i Udgifterne“ osv., og det siges senere, at Landvæsenkommissionen skal undersøge, om Diget vil kunne tjene til Beskyttelse for alle eller nogle af de af Reserventen opgivne Eiendomme, og om den Fordel, der herved vil opnaas for disse, er af den Betydning, at **det bør** paa lægges disse Eiendommens Ciere at deltage i Udgifterne, det forekommer Udvalget, at ved denne Udtryksmaade det, som nu først skulde gives som Lovregel, forudsættes alt at være gjældende, men ogsaa dette kunde jo rettes ved en enkelt Endring. Dette gjælder ogsaa om den næste